

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Спп 14/2020
08.06.2021. године
Београд

ОСНОВНИ СУД У ЛЕБАНУ

ЛЕБАНЕ

ВЕЗА: П 2023/20

Извод из записника са III седнице Грађанског одељења Врховног касационог суда одржане 08.06.2021. године.

ОДЛУКА

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев Основног суда у Лебану за решавање спорног правног питања у предмету П 2023/20.

Образложење

Основни суд у Лебану доставио је Врховном касационом суду дана 07.12.2020. године захтев за решавање спорног правног питања. Уз захтев је достављен спис П 2023/20.

У захтеву за покретање поступка ради решавања спорног правног питања који је покренут по службеној дужности, наведено је да се у назначеном предмету (раније ознаке П 720/16) тај суд огласио стварно ненадлежним за поступање у тој правној ствари по тужби ради утврђења права (су) својине на непокретностима поднетој 27.10.2016. године у којој је означена вредност предмета спора на 10.000,00 динара, са алтернативним овлашћењем за исплату новчаног износа који у тужби није био опредељен. Након одржаних рочишта за главну расправу и изведеног доказа вештачењем, утврђено је да вредност предметних непокретности износи 97.160.515,00 динара, па се тај суд одмах након вештачења решењем од 16.07.2020. године огласио стварно ненадлежним и предмет уступио Вишем суду у Лесковцу као стварно и месно надлежном суду, закључивши да вредност предмета спора прелази износ од 40.000 евра (у динарској противвредности) који је меродаван за одређивање надлежности вишег суда.

По изазваном негативном сукобу надлежности, Апелациони суд у Нишу је донео решење којим је за поступање у тој правној ствари одредио као стварно надлежан Основни суд у Лебану, са аргументацијом да се ради о тужби за утврђење права својине на непокретностима са означеном вредношћу предмета спора од 10.000,00 динара, па како тај суд на припремном рочишту, односно рочишту за главну расправу,

није проверио тачност означене вредности и утврдио вредност предмета спора на основу члана 33. став 3. ЗПП, то је на основу става 2. истог члана меродавна она вредност предмета спора коју је тужилац означио у тужби. Иначе, та вештачењем утврђена (већа) вредност предметних непокретности, није била праћена преиначењем тужбе.

Основни суд у Лебану наводи да је став Апелационог суда у Нишу заузет по овом питању сукоба стварне надлежности погрешан и неодржив и то је разлог због којег се обратио Врховном касационом суду са захтевом за решавање спорног правног питања.

Осим образлагања разлога на основу којих сматра да је његово правно становиште исправно (позивајући се на конкретне одредбе ЗПП), захтев Основног суда у Лебану не садржи формално постављено спорно правно питање у смислу члана 181. став 1. ЗПП. Поред тога, оно је од значаја само за овај један предмет, па није испуњен ни кумулативни услов из члана 180. став 1. ЗПП (да је реч о већем броју предмета).

Из изложеног произлази да Основни суд у Лебану кроз захтев за решавање спорног правног питања, у ствари тражи од Врховног касационог суда да реши неслагање између различитих правних становишта првостепеног и другостепеног суда у погледу одређивања стварне надлежности по основу вредности предмета спора. То питање је Врховни касациони суд решио у великом броју предмета.

Иако у реферату захтева образлаже поступање у наведеном (достављеном) предмету, у разлозима за подношење захтева суд такође наводи да је његов додатни разлог за обраћање то што између првостепеног и другостепеног суда постоји неслагање и по питању одређивања стварне надлежности у случају накнадно утврђене вредности предмета спора и правне оцене шта се сматра споровима о непокретностима, нарочито када је реч о исељењу, а означена вредност предмета спора износи примерице 10.000,00 динара (што имплицира на то да та вредност не прелази износ од 3.000 евра, као меродавна за спорове мале вредности). Ни у погледу тих навода не постоји формално постављено спорно правно питање, али је и та питања Врховни касациони суд разрешио у предметима везано за оцену дозвољености ревизије и у донетим правним закључцима о дозвољености ревизије, као и у предметима сукоба стварне надлежности.

Имајући у виду изнето, Врховни касациони суд је налазећи да нису испуњени услови из чланова 180. став 1. и 181. став 1. ЗПП, на седници Грађанског одељења одржаној 08.06.2021. године, на основу члана 182. став 1. ЗПП, одбацио захтев Основног суда у Лебану за решавање спорног правног питања у предмету П 2023/20.

**Председник Грађанског одељења
судија др Драгиша Б. Слијепчевић**